

אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וְהַאִיכָר הַקְּמָצָן

בְּתִקּוּפַת הַמִּקְרָא חֵי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נְבִיא מְפֹרָסִים. קָרְאוּ
לוֹ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא מוֹפִיעַ בְּמִסְוֶרַת הַיְהוּדִית
וּבְאַגְדוֹת. בְּאַגְדוֹת מְסֻפְּרִים עַל פְּלָאִים שֶׁהוּא עָשָׂה. אַגְדָּה
אַחַת עַל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא מְסַפֶּרֶת לָמָּה אֶפְשָׁר לְרְאוֹת בְּהַר
הַכְּרִמָּל אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְעִגּוּלוֹת. הַאֲגָדָה מְסַפֶּרֶת כֵּן:

אֱלֹהֵי הַנְּבִיא חֵי בְּמַעְרָה עַל הַר הַכְּרִמָּל. הָיָה לוֹ זָקֵן אָרוּךְ
וְשִׁיעָר אָרוּךְ, וְהוּא לְבַשׁ בְּגָדִים פְּשׁוּטִים. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
אָהַב לְהִסְתַּוְּבַב בְּכַפָּרִים וּלְהַכִּיר אֶת הָאֲנָשִׁים.

יוֹם אֶחָד טִיִּיל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא עַל הַר הַכְּרִמָּל וְרָאָה אִיכָר
עוֹבֵד בְּשָׂדֵה שֶׁל אֲבִטְיָחִים. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא אָמַר לְאִיכָר
שֶׁהוּא רָעַב, וּבִיקֵשׁ מִמֶּנּוּ אֲבִטְיָח אֶחָד. הָאִיכָר לֹא הִכִּיר
אֶת אֱלֹהֵי. הוּא הִסְתַּכֵּל עַל הַבְּגָדִים הַפְּשׁוּטִים וְעַל
הַשִּׁיעָר הָאָרוּךְ וְאָמַר: "אֵלֶּה לֹא אֲבִטְיָחִים, אֵלֶּה אֲבָנִים."

אֱלֹהֵי כָּעֵס עַל הָאִיכָר הַקְּמָצָן וְאָמַר: "מָה שֶׁאַמְרַתְּ
עִכְשָׁיו יִהְיֶה נֶכּוֹן." מִיָּד בְּאוֹתוֹ הִרְגַע הַפְּכוֹ הָאֲבִטְיָחִים
לְאֲבָנִים עִגּוּלוֹת. אֵלֶּה הֵן הָאֲבָנִים שֶׁנִּמְצְאוֹת עַל הַר
הַכְּרִמָּל עַד הַיּוֹם.

אליהו הנביא והאיכר הקמצן

בתקופת המקרא חי בארץ ישראל נביא מפורסם. קראו לו אליהו הנביא. אליהו הנביא מופיע במסורת היהודית ובאגדות. באגדות מספרים על פלאים שהוא עשה. אגדה אחת על אליהו הנביא מספרת למה אפשר לראות בהר הכרמל אבנים גדולות ועגולות. האגדה מספרת כך:

אליהו הנביא חי במערה על הר הכרמל. היה לו זקן ארוך ושיער ארוך, והוא לבש בגדים פשוטים. אליהו הנביא אהב להסתובב בכפרים ולהכיר את האנשים.

יום אחד טייל אליהו הנביא על הר הכרמל וראה איכר עובד בשדה של אבטיחים. אליהו הנביא אמר לאיכר שהוא רעב, וביקש ממנו אבטיח אחד. האיכר לא הכיר את אליהו. הוא הסתכל על הבגדים הפשוטים ועל השיער הארוך ואמר: "אלה לא אבטיחים, אלה אבנים."

אליהו כעס על האיכר הקמצן ואמר: "מה שאמרת עכשיו יהיה נכון." מיד באותו הרגע הפכו האבטיחים לאבנים עגולות. אלה הן האבנים שנמצאות על הר הכרמל עד היום.